

Nr 185

Av herr Edlund m. fl., om förslag till riksdagen rörande den operativa målsättningen för krigsmakten.

(Lika lydande med motion nr 251 i Första kammaren)

Gällande *allmänna målsättning för krigsmakten* fastställdes vid 1948 års riksdag. Den har sedermera bekräftats vid 1958 och 1961 års riksdagar. 1962 års försvarskommitté fann ingen anledning att frångå huvudpunkterna i denna målsättning och uttalade bl. a. att den också i fortsättningen kunde vara utgångspunkt för krigsförberedelsearbetet och för den fortsatta utvecklingen av försvarsorganisationen.

Den allmänna målsättningen är emellertid inte tillräcklig som underlag för planeringen inom krigsmakten. För verksamheten på både kortare och längre sikt har det — enligt 1962 års försvarskommitté — ansetts erforderligt att de operativa uppgifterna preciseras i en *operativ målsättning*. En dylik operativ målsättning har funnits sedan 1958, då försvarets operativa möjligheter angavs i Kungl. Maj:ts proposition 1958: 110. Den operativa målsättningen redovisades då på följande sätt:

Det bör understrykas att kostnadsramen i alternativ Adam endast räcker till för ett militärt försvar som svarar mot de mest omedelbara och väsentliga behoven, varvid uthålligheten måste delvis eftersättas. Anskaffningen i fred av ersättningsmateriel, reservdelar, ammunition och drivmedel måste begränsas i förhållande till nu tillämpade normer. I luftförsvaret kommer luckor att finnas. I invasionsförsvaret kommer stora områden, som kan bli hotade, att i ett utgångsläge endast kunna bevakas, och därutöver kommer man att tvingas till försvagning av invasionsförsvaret i åtminstone någon bedömd huvudriktning. Beträffande importskyddet minskas de marina resurserna efter hand avsevärt.

Enligt 1962 års försvarskommitté bör en sådan operativ målsättning alljämt ligga till grund för medelsanvisning och planläggning. Detta har också kommit till uttryck i försvarskommitténs uttalande om att »den målsättning för det militära försvaret som fastställdes genom 1958 års försvarsbeslut alljämt skall upprätthållas och ligga till grund för planering, inriktning och materialplaner».

Det är möjligt att begreppet »operativ målsättning» kommit att styra tankar och debatt i icke avsedd riktning. Det behov som föreligger av en av statsmakterna fastställd målsättning för krigsmakten torde i själva verket kunna begränsas till en komplettering av den allmänna målsättningen med

ett angivande av de operativa uppgifterna i stort som krigsmakten med de resurser som ställts till dess förfogande har att fullgöra. En sådan precisering av vad som kan anses ingå i gällande målsättning för krigsmakten har riksdagen i samband med försvarsbeslutet 1963 också uttalat sig för. Man förutsatte därvid att Kungl. Maj:t på förslag av överbefälhavaren skulle överväga en sådan precisering för senare godkännande av riksdagen. Någon sådan precisering gör försvarsministern emellertid inte i årets försvarshuvudtitel. Då det för såväl riksdagens som allmänhetens bedömning av försvarsfrågan är av stor vikt att denna komplettering av den allmänna målsättningen göres, finner vi det angeläget att Kungl. Maj:t redan under vårriksdagen lämnar riksdagen förslag till erforderlig precisering.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av statsverkspropositionen, bilaga 6, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala, att Kungl. Maj:t efter förslag av ÖB måtte för riksdagens godkännande framlägga förslag till krigsmaktens operativa målsättning.

Stockholm den 23 januari 1964

Dag R. Edlund

Bo Turesson

Hans Wachtmeister